

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Pecamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 lin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.
Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60
Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knaflcova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Češko-nemška upravna konferenca.

Praga, 19. septembra. Eksekutivna odbora deželnozborskih klubov konservativnih in ustavovernih veleposestnikov sta imela včeraj dopoludne vsak za se, popoldne pa skupna posvetovalna radi na prihodnji teden določene upravne konference.

Preiskava proti rusinskim dijakom.

Lvov, 19. septembra. Preiskovalni sodnik v znani zadevi radi dijaških izgredev na lvovskem vseučilišču dr. Patlikovsky je poklical v soboto pred se od 26 zaprtih rusinskih dijakov 24 in jim naznanil, da bodo takoj izpuščeni na proste noge, ako obljubijo, da ne bodo delali nadaljni preiskavi te afere nobenih težkoč in ako se stavijo sodišču na razpolago. Sedem dijakov je to obljubo preiskovalnemu sodniku tudi podalo in so bili za to tudi takoj izpuščeni iz preiskovalnega zapora. Ostalih 17 dijakov pa te izjave ni hotelo podati z motivacijo, da podajo to izjavo samo tedaj, ako so tudi ostali dijaki takoj izpuščeni na prosto. Radi tega je interveniral zagovornik teh dijakov včeraj pri njih in jih pregovoril, da so storili preiskovalnemu sodniku zahtevano obljubo. Na to so bili tudi takoj izpuščeni na prosto. Oba še zaprta dijaka bodo izpustili iz preiskovalnega zapora najbrže proti pozitivni primerne kavecije. Obtožnice rusinski dijaki dosedaj še niso dobili.

Pasivna resistenca južnih železničarjev.

Dunaj, 19. septembra. Generalna direkcija južne železnice je izdala sledeči komunikacijski Glasom došlih poročil se je položaj pri južni železnici vsled pasivne resistence uradništva v splošnem pobiljšal. Vsi vlaki vozijo redno in ni nikakih občutnih zamud. Vesti, ki se objavljajo glede tega v javnosti, bodisi v splošnem, bodisi glede posameznih postaj, nikakor ne odgovarjajo resnici.

Pasivna resistenca na južni železnici.

Dunaj, 19. septembra. Posvetovalna koalicija železniških organizacij so permanentna. Navzočna sta tudi predsednika obeh jugoslovanskih železniških organizacij. Situacija je za železničarje ugodna in je skorajšnje odločitve pričakovati. Socijalni demokratje igrajo stavkolomsko vlogo.

Veliko zborovanje društva »Freie Schule« na Dunaju.

Dunaj, 19. septembra. Včeraj dopoldne se je vršil v hotelu »Savoy« v Mariahilferstrasse velik protestni shod društva »Freie Schule« radi znane odločbe naučne uprave glede tvoritve nove društvene šole na Dunaju. Zborovalo se je obenem v veliki zborovalnici in na gostilniškem vrtu. Govorili so med drugimi državni poslanec Seitz, podpredsednik državnega zbora Pernsdorfer, državni poslanec dr. Ofner, državni poslanec baron Hoek, državni poslanec Malik, in socijalna demokrata Schuhmaier

in Preussler. Vsi govorniki so v svojih govorih močno napadali naučno upravo in kritikovali znano odločbo. Pri njih izvajanjih so bili večkrat prekinjeni vsled glasnih in ogorčenih medklincev zborovalcev proti sedanjemu vladnemu sistemu in klerikalnem v zadevi šol. društva »Freie Schule«. Po končanem zborovanju so se uredili zborovalci v impozanten demonstrativen sprevod, kateri se je pomikal po dunajskih ulicah v dobro urejenih vrstah proti novemu šolskemu poslopju društva »Freie Schule«. Ko je prišel sprevod pred šolsko poslopje, sta vnovič na kratko govorila socijalni demokrat Schulmaier in baron Hoek iz šole. Nato so se zborovalci popolnoma mirno razšli in ni prišlo do nikakih spopadov. Še pred zaključitvijo zborovanja je prišlo do živahnega prerekanja med nemškimi nacionalci in socijalnimi demokrati radi pesmi »Die Wacht am Rhein«, katero so hoteli nemški nacionalci peti, proti čemur pa so socijalni demokrati odločno protestirali. Vsled posredovanja zmernejših zborovalcev pa je radi te zadeve prišlo kmalu med obema strankama do mira in sprave.

Podraženje živil.

Praga, 19. septembra. Včeraj se je vršilo na Francovem trgu pod predsedstvom državnega poslanca Pongratza zborovanje, katerega se je udeležilo okoli 10.000 socijalnih demokratov. Zborovalci so se pečali s podraženjem mesa. Dr. Schacherl je v svojem govoru ostro napadal politiko naših agrarcev in se baval tudi s stališčem, ki ga zavzemajo nemški nacionalci nasproti tej agrarni politiki. Omenjal je nadalje korake, ki jih je uvedla vlada proti podraženju mesa. V svojem govoru je poudarjal, da je potrebno, da se v tej zadevi prirejajo številni shodi, da se na ta način prisili vlado do tega, da nadaljuje započete korake in stre odpor agrarcev. Zborovalci so sprejeli resolucijo, v kateri zahtevajo od vlade, da naj se uvaža iz Argentine meso v neomejenem številu, sklence nova trgovska pogodba s Srbijo, da sme Srbija uvažati neomejeno število živine v Avstrijo, olajša transport na ta način, da se vpeljejo novi transportni pripomočki in zniža voznina ter odpravi užitinski davek. Končno se obrača resolucija še proti carinski politiki in zahteva glede mesa odpravo carine. Zborovalci so se nato popolnoma mirno razšli. Krščanski socijalisti so imeli ravno tako svoj shod glede te zadeve in sprejeli na tem zborovanju podobno resolucijo.

Protestni shodi proti podraženju v Galiciji.

Lvov, 19. septembra. Povodom tvoritve gališkega deželnega zbora se je vršilo včeraj v Galiciji 50 protestnih zborovanj, ki so jih priredili socijalni demokrati proti podraženju živil in na katerih so obenem tudi manifestirali za uvedbo splošne in enake volilne pravice v gališki deželni zbor. Shoda v Lvovu se je udeležilo okroglo 15.000 oseb. Po referatih

deželnih poslancev Dima in Wityka so se uvrstili zborovalci v impozanten protestni obhod, ki se je pomikal po glavnih lvovskih ulicah. Obhod se je vršil popolnoma mirno in ni prišlo do nikakega motenja miru.

Kolera.

Budimpešta, 19. septembra. Vse vesti o kolero na Rumunskem so nerresnične in so razen v Galatu ni pripetil niti en slučaj te bolezni. V Braili se je naznanil en sumljiv slučaj. Tozadevna bakteriološka preiskava pa še ni dokončana. Sopotniki parnika »Bosnia«, na katerem je obolel Briak, se vsi opazujejo.

Budimpešta, 19. septembra. Pavel Wilček je umrl za kolero. V Sattelneudorfu je nanovo obolela neka oseba na znakih kolere. Vesti o kolero v Temešvarju se ne potrjujejo.

Bukarešt, 19. septembra. Vest, da je ministrski predsednik obolel za kolero, nikakor ni resnična.

Rim, 19. septembra. V zadnjih 24 urah je obolelo v Apuliji za kolero nanovo 6 oseb; v istem času je umrlo na cholera asiatica 5 oseb.

Carigrad, 19. septembra. Včerajšnje poročilo o kolero ne odgovarja resnici. Ne v Durazzo, marveč v Darizie ob Marmorskem morju sta se naznanila dva slučaja kolere. Iz Trapezunta se poroča, da je tam obolelo na kolero 6 oseb, od katerih sta dve že umrli.

Lepa italijanska kolesarska dirka.

Opčina, 19. septembra. Italijansko kolesarsko društvo »Sempere avanti« je napovedalo za včeraj kolesarsko dirko med Opčino in Sezano. Ako se pomisli, da so člani tega društva najzagrizenejši Italijani, sami mazinijanci, to je najhujši sovražnik Slovencev in sploh vsega, kar je slovensko, potem se vidi, da je bila ta prireditev naravnost provokacija Slovencev. Tega so se zavedali tudi prireditelji sami in vsled tega so tudi prav do zadnjega prikrivali dirko. Šele v soboto, to je dan pred dirko, so naznanili in objavili to prireditev, prej pa je bila vsa prireditev strogo tajno pripravljena. Tržaški list »Edinost« je v nedeljski številki to izzivanje objavil in ko se je včeraj ta dirka vršila, je čakalo za zidovi ob cesti na dirkače mnogo ljudi, ki so dirkače napadli, tako da so ti padli eden čez drugega in da je med njimi nastala prava babilonska zmešnjava. Z eno besedo, v Sezano na cilj ni prišel niti eden dirkačev. Morali so se vrniti vsi v Opčino, nekateri s kolesi na rami. Drugega hudega se pri tem ni pripetilo. Vsekako se iz tega vidi, da je imel »Slovenski Narod« prav zadnjič, ko je poročal, da imajo Italijani v Trstu »kasernarest«, ker se res nikamor ne morejo ganiti.

Umor in poskušnje samomor.

Bevella, 19. septembra. Jetični glasbenik Riedel je hotel včeraj svojo ženo in svoja dva otroka v starosti 11 in 16 let ustreliti in končno še sebi vzeti življenje. 11letna hčerka je na zadobljenih ranah že umrla, žena in

16letni otrok sta težko ranjena, Riedel sam pa le lahko. Vzrok neznan.

Preganjanje modernizma.

Rim, 19. septembra. Papež je odstavil nadškofa v Peruviji Gentillija radi njegovega modernizma. Seminar v Bergamo je pustil zapreti, ker so baje gojenci seminarja pripadniki modernizma. Ravno tako je odstavil radi istega pregreška predstojnika francoskega seminarja v Rimu Abé Duchence in seminar pustil zapreti.

Kolonijska, 19. septembra. »Kölnische Zeitung« je sprejela iz Rima brzobjavko, da je kongregacija s posebnim dekretom prepovedala čitanje zgodovinskih listov in knjig Onajutis, ker je to baje glavni vzrok modernizma. Kaj takega se že desetletja sem ni pripetilo.

Novi kardinali.

Rim, 19. septembra. Za kardinale bodo imenovani: Patrijarh v Lisaboni, papeški komornik Just. Lungari in papeški nuncij na Dunaju Grani-to de Bellmonte.

Nesreča v gorah.

Monakovo, 19. septembra. Iz Aschau se brzobjavlja, da je pri plezanju na Ampenswand ponesrečen vrtinarjev sin Karel Stole iz Aibinga, ki je strmoglavil v prepad in se potil do smrti. Posebna rešilna ekspedicija se je takoj podala v gore in prinesla v dolino truplo ponesrečenega mladega.

Spomenik carju Aleksandru III.

R. — Kijev, 19. septembra. Tu so z velikimi slavnostmi odkrili spomenik carju Aleksandru III., ki je veljal za najbolj prepričanega Slovana na ruski carski stolici.

Črnogorski kralj v Petrogradu.

Petrograd, 19. septembra. Črnogorski kralj Nikita pride v prvi polovici decembra v Petrograd, da se osebno zahvali carju za podporo, katero je izkazal ruski car Črni gori ob priliki proklamacije Črne gore za kraljestvo.

Jesenski manevri na Turškem.

Carigrad, 19. septembra. Predpriprave za velike jesenske manevre v okrožju drugega vojnega kora se pridno nadaljujejo. Čete iz Anatolije že pridno prihajajo. Kakor poročajo listi, se teh manevrov udeležijo poleg vojaštva drugega vojnega zbora še nadaljnjih 24 bataljonov vojakov, tako da bo v celoti sodelovalo 80 bataljonov vojaštva. Manevrov se udeležijo tudi gojenci vojaških akademij in prisostvoval jim bo tudi sultan osebno.

Grška cerkvena narodna skupščina.

Carigrad, 19. septembra. Na združno noto grškega patrijarha je odgovoril minister za prosveto, da bo prihodnjič, ako bi patrijarh hotel še kakorikoli sklicati brez dovoljenja vlade grško cerkveno narodno skupščino, rabil tudi silo, da skupščino prepreči. Grško časopisje vsled tega piše, da namerava vsled tega patrijarh demisionirati.

Klerikalno nasilstvo.

V Kamniku imamo takozvano »Meščansko korporacijo«, ki daje svojim upravičencem vsako leto iz bistriških gozdov nekaj sežnjev drv, prejšnja leta tudi nekaj m³ hlodov. Vseh upravičencev pa je le kakih 200. Korporacijsko premoženje se ceni približno na 2 mil. kron in vsaka upravičena hiša se ceni sodnijsko na 2000 K. To korporacijsko premoženje opravlja po upravičencih izvoljeni odbor, sestojec in petih odbornikov in treh namestnikov; njihova funkcijska doba pa traja 3 leta.

To gospodarstvo je dolgo vrsto let opravljal odbor, ki je bil popolnoma v klerikalnih rokah in le z velikim naporom se je posrečilo narodno - napredni stranki, izpodkopati tla, ne dobiti to gospodarstvo v svoje roke in nasledki se že kažejo.

V treh letih gospodarstva se je naprednemu odboru posrečilo popraviti že skoro popolnoma razpale naprave in stavbe, kajti preje se ni popravljalo desetletja, ter jih spraviti v oni stan, ki naj odgovarja vsem prometnim razmeram za daljšo dobo. Seveda se je tu moralo žrtvovati marsikak tisočak in treba je bilo tudi posebne intenzivne požrtvovalnosti vsakega posameznega odbornika, kakor tudi uslužbenega osebja.

Toda uspehi niso izostali. Vse naprave so sedaj v lepem redu in vsak upravičenec z eno upravičeno hišo, je bil letos za 24 K na boljšem, kakor pa v prejšnjih letih.

Človek bi mislil, da bo pri stvari, ki je tako velikega gospodarskega pomena in zbog pametnega vodstva, ponehalo vsako strankarstvo, in da se bodo tu upoštevali edinole gospodarski momenti in obča korist vseh upravičencev, ne glede na njihovo politično prepričanje.

Toda temu ni tako! Človek obrača, klerikalec pa hoče to kar drugi realno zidajo, ne glede na ljudsko korist, podreti.

Korporacijski odbor, v kojemu sede možje, ki so zvesti pristaši narodno - napredne stranke, je gospodaril tako pametno in previdno, da so z njim zadovoljni celo pošteni klerikaleci. To pa klerikalne peteline boli, peče in kolje, da same jeze ne vedo, kaj bi počeli; same zavisti se zvijajo in grizejo v ustnice, in če bi bilo možno, prodali bi celo korporacijsko premoženje za Judežve groše; boli jih, ker tudi tu nimajo tiste strahovlade, kakor v drugih javnih zastopih — ker ne morejo do korita.

Ta odbor pa, ki ima popolnoma mirno vest in čiste roke, je hotel v nedeljo, dne 11. septembra ob 3. popoldne ponosno stopiti pred svoje volilce in soupravičence, jim poročati o svojem nesebičnem in neumornem delovanju, ter se izkazati z vsemi ra-

čuni in je v ta namen sklical občni zbor.

Ker so pa upravičenci z odborom vsestransko zadovoljni in mu docela zaupajo, je prišlo k občnemu zboru samo nekaj naprednjakov in pa par klerikalnih petelinov, ki so hoteli na vsek način delati zgago, vsega skupaj okoli 40 upravičencev, tako da občni zbor po pravilih ni bil sklepčen. Zato se je odredilo, da se vrši samo informativen shod, brez vsakih sklepov.

Ze pred tem sklepom je pričel izzivati davčni asistent Meier, človek, ki je še pred par leti močno zabavljajal čez klerikalce, pa je takoj slišal par zlatih resnic.

Med poročilom gosp. podpredsednika I. Koschierja, je ta ljubeznjivi Meier v družbi z najinteligentnejšim klerikalcem, V. Benkovičem, delal neprestano neumestne opazke, a vselej sta se vsedla.

Ko se je Meier nekoliko upehal, je pa nadaljeval Benkovič, ali kakor mu pravijo dovtipneži »ta kunštni Tine« sam. Tu mu ni bila všeč nova pot v Bistrico, zdaj zopet ne naprava vodnih riž, lovi so se oddali prepoceni itd., a vselej je bil temeljito zavržen.

To je moža grozovito jezilo — in ko mu je naš pristaš B. Logar rekel, da je bil nekoč sam v tem odboru — je skočil k njemu, ter ga udaril v lice.

Par sekund mučna tišina; vse je pričakovalo, kdaj bo Logar udarec vrnil! — »Če hočeš to, pa pojdiva na cesto, tu se ne plačuje!« se je jeznim glasom glasil Logarjev odgovor. Odidi. In zdaj je zaorilo po dvorani: »Sramota, škandal, klerikalna olika, pretepač, ven!« Nato je g. Logar naprosil navzočega g. dr. Krauta za zastopstvo, g. predsednik pa je shod zaključil. Razhod.

Bled jeze je stopil g. Logar na ulico, njegovi pristaši pa so glasno odobravalji njegov pametni nastop v tako kritičnem položaju, češ: »Pametnejšega pač nisi mogel storiti, ker če bi ti zausnico vrnil, nastal bi bil splošen pretep!«

Ko je pa nek naprednjak povedal, da je Benkovič že dopoldne prosil orožniške asistence, tedaj je bilo šele jasno — odkod in zakaj zausnica pri javnem zborovanju. Namen je bil prozoren. G. Logar pa pravi, da ve bržkone še za drug namen. Marsikdo je zafrkaval Benkoviča, a zausnico je dobil Logar. Komur se razmere znane, bo vedel, za katerim grmom tiči zajec.

Pa se bodo opekli ti klerikalčki. Zadevo bo rešilo sodišče in kakor čujemo, je zastopnik g. Logarja g. dr. Triller.

Toliko za danes; oglasili se bodo pa še in to v najkrajšem času.

Boj na železnici.

(Dopis iz železniških krogov.)

Pasivna resistenca na južni železnici je med mnogimi socialnimi boji naših dni nekaj izrednega. To pa zaradi tega, ker imajo železničarji, ki delajo pasivno resistenco proti sebi, ne le vodstvo južne železnice, ne le velekapitaliste in njih zaupnike, marveč tudi delavce vseh kategorij. Gledajo je gledati, kako se vodstvo južne železnice in socialnodemokratsko delavstvo dobro razumejo. Pozabljeni so vsi boji, pozabljene vse krivice — socialni demokratje, začeni od izborna plačanega strojevodje, pa do ubožnega kuplerja, vsi so edini v tem, da je na korist velekapitalistom treba železniško uradništvo premagati, zlomiti pasivno resistenco. Socialni demokratje so pokazali pri tej priliki, da so pravi hlapci velekapitala. Udinjali so se mu in služijo mu s fanatizmom, ki je toliko značilnejši v tem boju, ker vsak poznavalec železniških razmer, da bi socialni demokratje imeli vse vzroke pomagati uradnikom in ostati na njih strani.

Saj je na stotine in stotine socialno - demokratičnih železničarjev, ki bi že davno ne bili več v službi, če bi jim uradniki ne bili prizanašali.

Toda socialni demokratje so sedaj popolnoma pozabili na tisti čas, ko so bili v boju z železnico in ko so jih uradniki podpirali, kolikor so le mogli. Zdaj imajo socialni demokratje samo en cilj pred očmi: premagati pasivno resistenco. Pri tem upajo, da bodo tudi za svojo organizacijo dosegli nekaj, namreč doprinesli dokaz, da so gospodarji železnice socialni demokratje, in da se je zgodilo, kar hočejo socialni demokratje, vse drugo pa, da ne šteje nič. Ta efekt pričakujejo socialni demokratje. Pa vse kaže, da se bodo krva-vo urezali. Par sto uradnikov se vojskuje zoper vodstvo južne železnice in zoper tisoče socialnih demokratov, in zmaguje. Ne samo, da imajo vlaki navzlic kriminalnemu početju raznih strojevodij zamude — večje postaje so že tako zabasane, da trpi ves promet in da bo ponekod v par dnevih popolnoma nemogoč. Vodstvo južne železnice je že spoznalo, da se je prevaralo pri svojem računu, da s pomočjo socialnih demokratov stre pasivno resistenco, in začelo se je z uradniki pogajati. Kakšen bo uspeh, se kmalu pokaže. Razmere so pa take, da je zmaga pasivne resistence skoro neizogibna. Zmaga pasivne resistence pa bo pomenila velikanski poraz socialnodemokratske organizacije. V vsakem slučaju pa bo imelo postopanje socialnih demokratov zanje same najslabše posledice, kajti uradniki jim tega seveda ne bodo pozabili. Doslej je vladala med

vsem osebjem interesna solidarnost, ki so jo socialni demokratje razbili. Zdaj so socialni demokratje pokazali, da so sovražniki uradništva, računali bodo morda v prihodnje s tem, da tudi uradniki niso več prijatelji.

Gonja proti Hribarju.

Vlada, Nemci in klerikalci nadaljujejo z združenimi močmi gonjo proti Hribarju. Staro sovraštvo proti možu, ki nikdar ni uklonil tilnika, je prav zadnji čas buknilo z vso silo na dan. Če se Hribar javno oglasi, mu konfiscirajo najnedolžnejše stvari. Konfiskacije se vrše na željo vlade. Hribarjev oklic na ljubljansko meščanstvo je državno pravdnitvo zaplenilo na telefonično zahtevanje dvorne svetnika grofa Chorinskega, ne iz lastnega nagiba. Kakor so sedaj razkrili graški listi, ki so v najtesnejši zvezi z deželno vlado v Ljubljani, je bil tudi inšerat banke »Slavije« konfisciran na zahtevanje deželne vlade. Dva in pol meseca nista ne deželna vlada, ne državno pravdnitvo nič nepostavnega videla v tem inseratu. Čez dva in pol meseca je naenkrat postal ta inšerat nevaren. Kdor ima le količak juristične izobrazbe, bo vedel, da v tem inseratu ni nič nepostavnega. Ta inšerat apelira samo na narodno zavestnost občinstva, ne hujska pa proti nikomur. Ta inšerat je pripravilo za banko »Slavije«, ne pa pozivanje na bojkot drugih zavarovalnic. A vendar je bil zaplenjen. In seveda kujejo Nemci iz tega kapital in vpijejo, da odmeva po celi Avstriji »Hribar der Hetzer«. Namen je prozoren kakor steklo! Hribarja je treba navzgor črniti in ga predstaviti kot hujskača in nevarnega človeka. Pa tudi zaslonbo in zaupanje občinstva bi mu vlada, klerikalci in Nemci v lepem bratstvu radi izpodnesli. Velikanske zasluge, ki si jih je Hribar pridobil za obnovev in razvoj Ljubljane, to zdaj naenkrat ni vse nič. Klerikalci in Nemci so naenkrat našli, da bi bil vse to tudi kak drug župan napravil. Morda celo Boltatu Pepe s Kudeluga ali pa kak kazinski postopač. Vse je zdaj slabo, vse zavrženo, vse skupaj nič vredno, kar je storil tisti Hribar, čigar župansko delavnost je svoj čas javno povzdigoval in slavil ljubljanski škof. Če si v slučaju nujne potrebe deželni odbor iz kakega fonda kaj izposodi, je to dovoljeno in popolnoma v redu, a če mestna občina enako postopa, je to v očeh klerikalnih kritikastrov nekaj neodpustljivega. Pri tej nezaslišani in brezprimerni gonji proti bivšemu županu se koalirani sovražniki tako podekdo bo Hribarja huje uklal, da kar sami sebe pobijajo. Vlada in Nemci predstavljajo Hribarja kot najhujskega nasprotnika in največjega hujskača proti vladi in proti Nemcem in v do-

LISTEK.

Ljubezen in junaštva strahopetnega praporščaka.

Roman; spisal F. K.
(Dalje.)

IV.

Armada princev Evgena je bila zbrana pri Futaku, ko je koncem meseca julija leta 1716. prišla v taborišče vest, da so Turki zgradili most čez Savo in da je njih armada začela prodirati v Srem. Veliki vezir Ali paša je bil na čelu te armade, ki so jo avstrijski vohuni cenili nad 200.000 mož, in jo je peljal čez Panovce na Slankamen in od tod na sreniške Karlovce, kjer je na ugodno ležeči višavi utaboril svojo vojsko. Po turškem običaju so bili okrog tabora postavljeni vozovi in utrjeni tako, da je tabor tvoril pravo trdnjavo.

Pred turško vojsko je bežalo kristjansko prebivalstvo, za turško vojsko pa so plamena gorečih vasi in selišč oznanjevala, da so Turki že začeli ropati in požigati.

Dva dni po utaborjenju Turkov

je med cvetočimi vinogradi Fruške gore jezdit majhen oddelek kirasirjev. Dvajset mož z dvema oficirjema je jezdit počasi in se na potu vsak čas ustavljajo, kajti pred njimi sta jezdit v primerni razdalji še dva kirasirja.

»Tako rekognosciranje je najmučnejše,« je rekel poročnik Snoj. »Ljubši mi je odkrit boj.«

»Tudi meni je bojevanje ljubše kakor tako zasledovanje,« je odgovoril kapitan Bosizio. »Sicer imenujejo to častno nalogo in dokaz posebnega zaupanja, a jaz bi se bil prav rad zahvalil za oboje.«

»Proklete težko nalogo so vam dali,« je zopet izpregovoril Snoj. »Grof Palfy je šel z 900 kirasirji in dragoneci in s 400 huzarji od Petrovina rekognoscirati. Pravili so mi, da mu je princ Evgen naročil, naj se ogne vsakemu spopadu, a zdi se mi, da to ne bo lahko.«

Kapitan Bosizio je imel na jeziku krepko besedo, ko je naenkrat v daljavi pred seboj zagledal vojaka, ki sta tvorila prednjo stražo in se vračala zdaj v divjem diru. Ustavil je konja in njegovemu izgledu je sledil ves oddelek.

Kmalu sta vojaka dospela do kapitana in mu sporočila, da se bliža od juga večji oddelek trških konjenikov.

»Iz daljave, tam od Karlovcev sem, se sliši tudi streljanje in kmetje, ki se skrivajo po vinogradih, pravijo, da mora biti tam bitka.«

»V lepo past smo zašli,« je dejal kapitan Bosizio. »Spređaj bitka, na strani pa turški konjeniki. Kdor bo iz te pasti odnesel glavo, gre lahko na Trsat na božjo pot.«

Pokrepčal se je z izdatnim požirkom sremske rakijske, kajti ljubil je »žertoka piča«, kakor so Sremci imenovali žganje in prav posebno še v trenutkih nevarnosti.

»Dečki moji,« je potem zaklical vojakom, »zdaj je čas, da pokažete, če ste junaki, ali če ste sleve. Za naše glave se gre. Če nas Turki zajamejo, nam bodo glave odrezali, če pa poskusimo bojno srečo, znamo vendar uteči. Udarimo naprej, morda nas Turki od juga ne dohite, a če se združimo s tovariši, smo rešeni.«

Odredil je, kar je bilo potrebno, zlasti da morajo vsi vojaki jezdit ločeno, potem pa se postavil na čelo celi vrsti, zavijtel svojo sabljo in z mogočnim glasom ukazal: »naprej!«

V divjem diru se je zapodila četa čez poljane in griče. Ni preteklo pol ure, in že je na južni strani le nekaj streljajev daleč zapazila četa turške konjenike. Komaj so ti zapazili sovražno četo, so se zapodili za njo. Konji Bosizove čete so bili od

dolge jeze že utrujeni in tudi zaradi težkih oklopov vojakov niso mogli tako hiteti kakor brzonogi turški konji. Vzlic vsemu priganjanju so kirasirji videli, da se jim Turki vse bolj bližajo. Vse razločnejše se je slišalo kričanje turških vojakov in kmalu se je tudi slišalo žvižganje krogelj. Turki so bili prišli že tako blizu, da so njih krogelje dosegle kirasirje,

Se močnejše streljanje pa se je slišalo izza Karlovcev. Tam je 20.000 turških konjenikov naskočilo oddelek, ki ga je vodil grof Palfy. Unela se je bila ljuta bitka. Turki so neprestano ponavljali svoje naskoke. Palfyju sta bila med bitko ustreljena dva konja, več generalov in polkovnikov je bilo ranjenih, mnogo vojaštva je padlo, a končno se je Palfyju vendar posrečilo, da se je izvil strahovitemu obsevu turških čet in se umaknil na Petrovaradin.

Med tem umikanjem je pridrvel Bosizio s svojo četico, a prekasno. Ni se mogel združiti več s Palfyjevim konjeniki, kajti vmes so bili Palfyja zasledujoči Turki, od zadaj pa so mu sledili turški konjeniki.

Bosizio je dvignil sabljo, in ko so bili zbrani njegovi kirasirji okrog njega, jim je kratko rekel:

»Izgubljeni smo, a storimo junaško smrt. Za menoj — hura.

kaz tega se sklicujejo na izvršene konfiskacije njegovih oklicev in njegovega inserata, klerikaleci pa pravijo, da se poteguje za vlado in za Nemce in neče, da bi se proti njim pisalo. Edini pa so združeni sovražniki v enem: v napadanju; s poniževanji in celo z obrekovanji očrtni Hribarja navzgor in navzdol. Pa ves ta trud bo zaman, popolnoma zaman!

Suspendiranje prof. Juga.

Ker je videti, da javnost ni do dobra informirana o tej stvari, naj bodo konstatirana naslednja dejstva: Na skupščini Zveze učiteljskih društev v Novem mestu je imel prof. Jug govor o šolski vzgoji. Na podlagi poročila vladnega zastopnika pri omenjeni skupščini, je deželna vlada odredila disciplinarno preiskavo proti prof. Jugu. Že ko je bila disciplinarna preiskava uvedena in se je že vršila, je imel dež. šolski svet sejo in na tej seji je bil sprejet predlog učitelja Jakliča na suspendiranje prof. Juga.

Obsojen sodnik.

Že večkrat smo imeli priliko poročati o več kot čudnem postopanju deželno sodnega svetnika in predstojnika okrajnega sodišča v Gornjem gradu Karlu Grebencu. Tudi smo poročali, da je bil zaradi žaljenja Gornjegrajanov na tožbo župana in več tržanov v prvi instanci obsojen na 40 K globe oziroma 48 ur zapora. Deželno sodni svetnik se je proti obsojbi pritožil, a ni s svojo pritožbo ničesar opravil. Okrožno sodišče v Celju je njegovo pritožbo odbilo in je potrdilo sodbo prve instance. Obsojen sodnik — to je res nekaj posebnega.

Pasivna resistenca na južni železnici.

Zveza jugoslovanskih železničarjev javlja: Z ozirom na gibanje južnih železničarjev naznanja podpisani odbor, da se je vsled brzogajnega vabila predvčeršnjim (v soboto) odpeljal na Dunaj predsednik Z. J. Z. tovariš Hochmüller, ki se bode udeležil razprave koalicijske železničarjev in zastopal stališče jugoslovanskih železničarjev. Podpisani si šteje v tem veleresnem trenutku v dolžnost priporočiti vsem južnim železničarjem, naj ne nastopajo samostojno, ampak naj počakajo na odločbo Z. J. Z., ki lahko pride vsak trenutek. Potrebno pa je sedaj, da so vsi pripravljeni na vse morebitnosti, zlasti z ozirom na kritični položaj v alpskih deželah. V Trstu, 17. septembra. Zveza jugoslovanskih železničarjev, centrala Trst. — Opomba uredništva: To poročilo nam je bilo dostavljeno v nedeljo ob polu 2. zjutraj, torej je prepozno za nedeljski list.

In »hura« je zadonelo in z zadnjimi silami so se kirasirji zapodili naravnost med Turke, ki so bili pred njimi, mala četica med ogromno množico. S tisto besnostjo, ki jo vzbudi samo gotovost smrti, so kirasirji sekali med Turke, vsem naprej kapitan Bosizio, divjali so tako strahovito, da je med turškimi četami nastal nered. Tedaj pa so Palffyjevi dragonci pritiskali od nasprotne strani in Turki, misleč, da so napadeni od dveh strani, da so jim cesarski prišli za hrbet, so se začeli umikati. Naenkrat je bil Bosizio s svojim oddelkom sredi med dragonci — četa njegova je bila rešena. Predno so Turki spoznali pravi položaj, so se dragonci z Bosiziovo četo že umaknili.

Sele zdaj je Bosizio zapazil, da njegova četa ni več polnoštevilna.

»Kje je Snoj?« je vprašal in se prestrašen ozrl po svojih vojaki. »Ravnokar sem ga še videl.«

Vojaki so obstali in se ozirali. Snoj ni bilo nikjer. Vzlic zopetnemu približevanju Turkov so se vrnili na bojišče in v naglici pregledali ranjence in mrličje, a med njimi ni bilo Snoja.

»Ujet je — siromak,« je zazvihnul Bosizio. »Ni mogoče drugače, kakor da so ga premagali in odpeljali seboj.«

S povešeno glavo se je vrnil Bosizio s svojimi vojaki k dragoncem in odjezdil z njimi v Petrovadin.

(Dalje prihodnje.)

Novo mesto.

Dolenjska metropola se vpenja na griču in marsikdo, ki si jo površno ogleda, je mnenja, da se mestecu ne bo moglo na daljavo razširiti, ker je svet naokoli preveč gričast. A moti se, kdor tako misli. Saj vemo, da tudi Rim ni imel ugodne, ravne lege, a se je kljub temu dvignilo na sedmih gričih svetovno mesto Rim. To je tudi videlo nekaj umnih meščanov, ki zidajo svoje vile in jih še nameravajo zidati na Kapiteljskem griču. A tudi onostran kapiteljskega griča, v Bršlinski ravlini rastejo zadnji časi lične hišice, kakor gobe po dežju. In v higijenskem oziru je jako dobro to, da ima vsaka hišica mal vrtič poleg. To vse vzbuja nam meščanom prijetno misel in nado, da se lahko v doglednem času dvigne iz travnikov in gričev lepše, veliko dolenjsko Novo mesto, zlasti če pomislimo na pred durmi stoječo zidavo gimnazijskega poslopja. Radi tega naj bodo primeren odgovor raznih notic v nekaterih časopisih in »novicah« zadnjih časov, bližajoče se volitve. Pri tej priliki naj se pokaže, da je Novo mesto še vedno stara, napredna dolenjska metropola! In to posebno tudi v odgovor g. kanoniku Zlogarju, uredniku »Dolenjskih Novic«, znane mu junaku »zvonarske afere« v Šmartnem pri Litiji, ki se je pa kljub svoji ošabni vzvišenosti v zadnjem času ponižal v manjše hišice, kjer agitira za ljubljene kandidata Jarca, ki se na shodih laska dolenjskemu kmetu in ga vara z znanimi klerikalnimi »foparijami«. Doma se pa norčuje iz njega, češ, »proketo je še nezaveden dolenjski kmet«, kakor se je blagovolil izraziti napram svojemu prijatelju!

Razne stvari.

* **Za odpravo smrtne kazni.** Španski justični minister, Taborino, je te dni izjavil, da bo vlada predložila parlamentu zakonski načrt o odpravi smrtne kazni. Kakor znano, so se te dni nemški juristi izrekli za to, da se smrtna kazen odbriže.

* **Za grofa premalo.** Gališki grof Dunin-Borkowski je prišel radi zapravljenosti pod skrbstvo. Njegov oskrbnik je dunajski odvetnik dr. Hecht. Ko so deli grofa pod skrbstvo, se je določilo, da dobi od svoje matere vsak mesec 160 K. Mati ima velikanska posestva v Galiciji; njeno premoženje je vredno več milijonov. Dasi je mesečni znesek 160 K za grofa res tako majhen, da ne more z njim svojemu stanu primerno izhajati, mu vendar mati niti vinarja ni hotela primakniti. Grof Dunin-Borkowski je odšel v Frankobrod ob Meni, kjer je živel kot pravi gentleman. Nekemu tamkajšnjemu plemiču je izdal dva akcepta, vsakemu za milijon mark. Seveda bi bil imel grof Dunin še vedno velikanski dobiček, kajti nemški plemič mu je obetal nevesto, ki ima 40 milijonov mark. Zdaj nameravajo grofa Dunina-Borkowskega spraviti v blaznico.

* **Življenje milijonarke Harriman.** Najbogatejša ženska na svetu je gotova vdova po umrlem železniškem kralju E. H. Harrimanu. Kakor je bil njen mož neumorno delaven, ravnotako se je zdaj njegova vdova z vsem ognjem posvetila upravljanju ogromnega premoženja. Pa ne samo, da ohrani premoženje na dosedanji višini, tudi za pomnožitev je gospa Harriman ravnotako navdušena, kakor je bil njen mož. Druge bogate Američanke se po večini ne brigajo dosti za gospodarstvo in se rajše zabavajo, kakor pa da bi se s številkami dolgočasile. Vdova Harriman stanuje v prijaznem domu, nekakšnem gradiču v Arden v državi New Jersey. Vsako jutro se de na vlak, ter se pelje v svojo pisarno v New Yorku. Do dveh popoldne sprejema razna poročila, sama pa daje potrebna navodila. Potem gre h kosilu, dela zopet dve uri v pisarni, nato pa se takoj odpelje na svoj dom.

* **Svetovni slepar.** Poročali smo že, da so pred kratkim zaprli v Bu-

dimpešči slovitega sleparja Gezo Somoskeöya, ki je z neko angleško metreo napravil svoji ženi lepo premoženje, na vsežadnje jo je pa spravil še v blaznico. Nesrečno ženo so kmalu izpustili iz blaznice, zato so pa njegova ljubeznivega moža vtaknili v zapor. Somoskeöya opisujejo listi kot zelo izobraženega, inteligentnega, pa tudi kot zelo pretkanega moža. Znan je zlasti po svojih nastopih kot baron, poslanik in polkovnik. Kot baron Veesej se je sukal okrog najvišjih dam, ki jih je znal s svojim prikljupljivim vedenjem tako očarati, da so kar brnele za njim. V St. Louisu v Ameriki je povodno svetovne razstave nastopal kot avstrijski diplomat. Ko je bilo treba po razstavi spremljati neko visoko avstrijsko aristokratino, ji je ponudil roko za to določeno kavaril. Toda pristopil je baron Veesej, prijel damo pod pazduho, njegova spremljevalca pa je kratkoma s komolcem odrinil. »Pardon, jaz sem avstro-ogrski poslanik«, spregovori osupnjeni aristokrat. Zaničljivo mu pogleda mladi »baron« Veesej v obraz. »Mislite? Pojdite le domov; tam dobite dekret o odpoklicanju.« Presenečeni poslanik je osramočen odstopil, sleparski Somoskeöy pa je ponosno spremljal avstrijsko aristokratino po razstavi. Par let nato se pojavi Somoskeöy na Ogrskem. Tu je hotel poskusiti, kako se človek počuti v vojaškem stanu. Kar naenkrat se pojavi kot polkovnik v neki garniziji, za katero je bil imenovan pred dnevi nov poveljnik. Somoskeöy pa je preje prišel; vojaki so morali nastopiti, eksercirati in manevrirati, da so bili vsi mokri. Častnikom je dajal ukore, zmerjal jih je pričo vojaštva kakor kake šolarje. Naslednji dan je prišel polkovnik, Somoskeöy je ponoči izginil. Končno so ga radi raznih sleparij prijeli v Trstu. Hoteli so ga imeti na Dunaju, kamor sta ga iz Trsta spremljala dva močna detektiva. Toda Somoskeöy ni maral na Dunaj; na potu se domisli, da si je treba ogledati tudi Gradec. Ko se je vlak ustavil v Gradcu, se je prekanjen Oger kakor mačka zakadil skozi okno na peron. Detektiva sta jo takoj ubrala za njim. Oger je dirjal po cestah in po ulicah, stražarja pa za njim. Kar naenkrat sta sredi ceste obstala; Oger je njima kakor kavra izginil izpred oči. Imela sta dve hiši na piki, kajti v eno tistih dveh je moral slepar izginiti. Čakala sta torej eno uro, čakala sta dve uri, toda slepar se ni hotel pokazati. S pomočjo graških policajev sta potem preiskala obe hiši, ampak o sleparju ni bilo nikakega sledu. Slednjič je mož vendarle zopet prišel v roke pravici. »Kako pa ste takrat v Gradcu pobegnili?« ga vpraša sodnik. »Kako? Čisto lahko«, odgovori Somoskeöy. Nato pripoveduje, kako je takrat na vso moč dirjal po Gradcu. Na neki hiši je opazil zdravniško tablo. Ubral jo je v hišo in potem po stopnicah v prvo nadstropje. Tu je pozvonil. Odprla mu je zdravnikova dekla, kateri je pravil, da ga je nenadoma obšla na cesti slabost, da je padel in izgubil klobuk. Na vsak način mora govoriti z zdravnikom. Bilo je zgodaj zjutraj in zdravnik je bil še v postelji. Dekla je odprla pacientu čakalnico. Ko je videl, da je sam, je stopil v ordinacijsko sobo. Tu je dobil zelo oster nož, s katerim se je takoj obril. Stopil je nato v predsobo, kjer je dobil zdravnikov povrniki in klobuk. Mož se je oblekel, šel na cesto ter si še natančno ogledal oba moža postave, ki sta čakala nanj. Tudi detektiva sta njegova opazila, toda da bi bil ta elegantni gospod identičen s sleparjem, ki je njima pobegnil, o tem se njima niti sanjalo ni.

* **Lahkoverne ženske.** 38letni Hermann Bischof na Dunaju je osleparil več samostojnih, mojitvežljivih žensk za ogromne vsote. Samo neki vdovi je izvalil 30.000 K. Sleparja so zaprli. Nevestam ni žal po njem, marveč po denarju, ki ga je pognal po grlu.

* **Končana vohunska afeta.** Preiskava, ki se je vršila v Petrogradu proti baronu Ungern - Sternbergu radi veleizdaje, je končana. Tožba radi vohunstva odpade, ker ni v tem oziru nikakega dokaza.

Najnovejše vesti.

Ruski poslanik umrl.

Pariz, 19. septembra. Ruski poslanik v Parizu Nelidov je umrl. Pariz, 19. septembra. Povodom smrti ruskega poslanika v Parizu je predsednik Fallières kondoliral brzogajno ruskemu carju na izgubi. Ruski car se je za sožalje brzogajno zahvalil in pri tem ob enem opozarjal na to, da je bil umrl poslanik jako vreden in da je neumorno deloval za utrditev prijateljskih zvez med Rusko in Francosko.

Špijoni.

Moskva, 19. septembra. Pred par dnevi je bil v tukajšnji okolici aretiran nek mlad gospod, glede katerega se je sumilo, da je špijon, ker se je preveč zanimal za manevre. Legitimiral se je za pruskega poročnika Heinzela. Ob enem z njim je bil aretiran tudi pruski nadporočnik Wenzel, ki je prišel ravno takrat v Heintelovo stanovanje. Oba odločno zanikujeta, da bi bila ogleduha.

Novo turško vojno pristanišče.

Carigrad, 19. septembra. »Tarin« poroča, da se bo sedanja trgovska luka v Solunu vtrdila in izpremila v vojno pristanišče.

Vojaški konvent med Turško in Rumunsko.

Belgrad, 19. septembra. Kakor poroča »Politika«, vendarle obstoji med Turško in Rumunsko posebni vojaški konvent, vsled katerega je Rumunska zavezana podpirati Turško, ako jo Bolgarska napada. Demisija ministrskega predsednika Malinova je baje s tem konventom v zvezi.

Turški veliki vezir v Berlinu.

Pariz, 19. septembra. Turški veliki vezir Haki-paša se poda iz Pariza za nekaj dni v Berlin.

Pravi vzrok konflikta med Turško in grškim poslaništvom.

Carigrad, 19. septembra. Po informacijah, ki jih je podalo turško zunanje ministrstvo, ne gre pri sporu med turško vlado in grškim poslaništvom za noto z dne 2. septembra t. l. v kateri zahteva Grška 20 milijonov odškodnine radi protigrškega bojkota na Turškem, temveč za drugo noto, kateri je priklopljena lista s podrobnim računom in v kateri se nahajajo zelo ostri izrazi o posameznih pristaniških oblastvih. Turško zunanje ministrstvo je grškemu poslaništvu vrnilo obe noti in samo na kratko pripomnilo, da vrača note radi malo izbranih izrazov.

Za kratek čas.

Tu je c: Slišite, prijatelj, pri vas je res jako lepo. Ampak tam na tistem hribu bi bilo treba postaviti razgledni stolp.

Župan: Kajpak! Potem bi ljudje še rekli, da naš hrib ni dosti visok.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

I K O

Najboljša ura sedanjosti:

zlata, srebrna, tula, nikeljnasta
in jeklena se dobi samo pri

H. SUTTNER
Ljubljana, Mestni trg.

Lastna tovarna
ur v Švicl.

Tovarna uravna zanka

I K O

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Selenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 $\frac{1}{2}$ %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — Ravnoten menjalnic: zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice, najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z omejeno zavezo

v lastnem zadržnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18 je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11 upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 $\frac{1}{2}$ % z 1 $\frac{1}{2}$ % na amortizacijo ali pa po 5 $\frac{1}{2}$ % brez amortizacije na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštne hranilnice račun št. 828.405.

Naznanilo!

Slavnemu občinstvu najvljudneje naznanjam, da bom otvorila

dne 19. septembra 1910

fino in svetlo likalnico

jamčim za zelo točno, najboljšo postrežbo in se cenjenemu občinstvu vljudno priporočam.

Gabriela Jug,

Ljubljana, Židovska ulica št. 3

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevni kurzi.

Delniška glavica: K 5.000.000.—

Rezervni zaklad: K 450.000.—

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.787.— jamčijo za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čist dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Zapieni eno!

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vso svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vloženim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 $\frac{1}{2}$ % brez odbitka; nevzdignjene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posojila na zemljišča po 5%, obresti in proti amortizaciji po najmanj 1 $\frac{1}{4}$ % na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.